

2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: câte zboruri anterioare efectuate de aeronava utilizată pentru zborul programat sunt relevante pentru existența unor împrejurări excepționale? Există o limită în timp pentru luarea în considerare a unor împrejurări excepționale care au intervenit cu ocazia zborurilor anterioare? În caz afirmativ, cum se calculează această limită în timp?
3. În cazul în care împrejurări excepționale care au intervenit cu ocazia zborurilor anterioare sunt relevante în privința unui zbor efectuat ulterior, măsurile rezonabile pe care operatorul de transport aerian trebuie să le adopte în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din regulament trebuie să vizeze numai prevenirea apariției împrejurărilor excepționale sau și prevenirea unei întârzieri mai mari?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbeidshof te Brussel (Belgia) la 15 februarie 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers/Selver Saciri și alții

(Cauza C-79/13)

(2013/C 114/40)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Arbeidshof te Brussel

Părțile din procedura principală

Apelantă: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Intimați: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri (reprezentat de Selver Saciri și de Danijela Dordevic), Sanela Saciri (reprezentat de Selver Saciri și de Danijela Dordevic), Denis Saciri (reprezentat de Selver Saciri și de Danijela Dordevic), Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Întrebările preliminare

1. În cazul în care un stat membru alege, în conformitate cu articolul 13 alineatul (5) din Directiva 2003/9/CE (¹) a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre, să acorde ajutorul material sub forma unei alocații financiare, revine acestui stat membru și responsabilitatea de a se asigura că solicitantul de azil beneficiază, sub orice formă, de măsurile minime de protecție prevăzute

la articolul 13 alineatele (1) și (2), la articolul 14 alineatele (1), (3) și (5) și la articolul 14 alineatul (8) din această directivă?

2. Alocația financiară prevăzută la articolul 13 alineatul (5) din directivă trebuie acordată începând cu data depunerii cererii de azil și a cererii de primire sau începând cu data expirării termenului prevăzut la articolul 5 alineatul (1) din această directivă ori începând cu o altă dată? În cazul în care statul membru sau o altă instituție desemnată de acesta nu îi acordă nicio primire materială, alocația financiară trebuie să fie de natură să permită solicitantului de azil să își asigure cazarea în orice moment, dacă este cazul într-un hotel, până la momentul la care i se oferă o cazare stabilă sau până când este el însuși în măsură să obțină o cazare pentru o perioadă mai îndelungată?
3. Faptul că un stat membru acordă primirea materială numai în măsura în care structurile de primire existente organizate de stat pot să asigure această cazare și că îndreaptă solicitanții de azil care nu găsesc un loc în cadrul acestor structuri spre asistența socială pusă la dispoziția tuturor locuitorilor acestui stat, fără să prevadă normele legale și structurile necesare pentru ca entitățile care nu au fost instituite de statul însuși să fie efectiv în măsură să acorde solicitanților de azil o primire decentă într-un termen scurt, este compatibil cu directiva?

(¹) Directiva 2003/9/CE a Consiliului (JO L 31, p. 18, Ediție specială, 19/vol. 06, p. 48)

Acțiune introdusă la 15 februarie 2013 — Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-81/13)

(2013/C 114/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: C. Murrell, agent, A. Dashwood, QC)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Reclamantul solicită Curții:

- Anularea Deciziei 2012/776/UE a Consiliului privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului de asociere instituit prin Acordul de stabilire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, privind adoptarea de dispoziții referitoare la coordonarea sistemelor de securitate socială (¹);

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Printr-o acțiune introdusă în temeiul articolului 263 TFUE, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord solicită anularea, în conformitate cu articolul 264 TFUE, a Deciziei 2012/776/UE a Consiliului din 6 decembrie 2012 privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului de asociere instituit prin Acordul de stabilire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, privind adoptarea de dispoziții referitoare la coordonarea sistemelor de securitate socială.
2. Regatul Unit solicită Curții:
 - (i) anularea deciziei;
 - (ii) obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.
3. Articolul 48 TFUE este temeiul juridic material specificat în decizie.
4. Propunerea de decizie a Consiliului de asociere anexată la Decizia Consiliului ar urma să abroge și să înlocuiască Decizia nr. 3/80 a Consiliului de asociere privind aplicarea regimurilor de securitate socială ale statelor membre ale Comunităților Europene în raport cu lucrătorii turci și cu membrii familiilor acestora.
5. Regatul Unit susține că articolul 48 TFUE nu poate servi drept temei juridic material pentru o măsură destinată să aibă astfel de consecințe. Aceasta este o prevedere destinată să faciliteze libertatea de mișcare pentru resortisanții statelor membre în cadrul pieței interne. Temeiul juridic corect este articolul 79 alineatul (2) litera (b) TFUE. Acesta conferă competența de a adopta măsuri în domeniul legat de „definirea drepturilor resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru, inclusiv condițiile care reglementează libertatea de circulație și de ședere în celelalte state membre”. Decizia Consiliului este tocmai o astfel de măsură.
6. Articolul 79 alineatul (2) litera (b) TFUE se află în titlul V al părții a treia din TFUE. Potrivit Protocolului nr. 21 la tratate, măsurile adoptate în temeiul titlului V nu se aplică Regatului Unit (sau Irlandei), cu excepția cazului în care acesta indică intenția sa de „a participa” la acestea. Prin alegerea greșită a articolului 48 TFUE, în loc de articolul 79 alineatul (2) litera (b) TFUE, ca temei juridic material al deciziei, Consiliul a refuzat să recunoască dreptul Regatului Unit de a alege să nu participe la adoptarea deciziei și să nu fie obligat prin aceasta.
7. Anularea Deciziei 2012/776/UE a Consiliului este, așadar, solicitată pentru motivul că a fost adoptată pe baza unui

temei juridic greșit, consecința fiind faptul că nu au fost recunoscute drepturile Regatului Unit în temeiul Protocolului nr. 21.

8. În sprijinul susținerii sale, Regatul Unit se întemeiază pe prevederile exprese ale articolului 48 și ale articolul 79 alineatul (2) litera (b) TFUE, interpretate în contextul tratatului și în lumina jurisprudenței. În continuare, acesta se sprijină pe faptul că Decizia 2012/776/UE a Consiliului este aproape identică cu nouă decizii ale Consiliului care au fost adoptate în cadrul altor acorduri de asociere în temeiul articolului 79 alineatul (2) litera (b).

(¹) JO L 340, p. 19.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbetsdomstolen (Suedia) la 19 februarie 2013 — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet/Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Cauza C-83/13)

(2013/C 114/42)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Arbetsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamante: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet

Pârâți: Svenska Transportarbetarförbundet, Fonnship A/S, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

Întrebarea preliminară

Normele Acordului SEE în domeniul liberei prestări a serviciilor, mai precis a serviciilor de transport maritim — norme care au echivalent în Tratatul CE — sunt aplicabile unei societăți care are sediul într-un stat AELS, în ceea ce privește activitatea acesteia care constă în prestarea unor servicii de transport către un alt stat membru al CE sau către un stat AELS cu o navă înregistrată într-o țară terță din afara CE/SEE, care arborează pavilionul acestei țări?